

Lichnov

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Krnov

Nadmořská výška: 380 m n. m.

Počet obyvatel: 1 061

Adresa URL: www.obeclichnov.cz

Okres: Bruntál

GPS souřadnice: 50.007858N, 17.626410E

První pís. zmínka: 1340 (684 let)

PSČ: 793 15

Památky a zajímavosti Lichnov

Kostel sv. Antonína Paduánského

V roce 1672 byl v Dubnici postaven dřevěný kostel zasvěcený sv. Antonínu Paduánskému. Byl to filiální kostel římskokatolické farnosti v Lichnově. V roce 1820 při velkém požáru v Dubnici lehl popelem, zůstal jen původní kamenný oltář a zvony. V letech 1822 - 1823 byl vystavěn zděný kostel, jeho interiér byl hodnotně vybaven, a v roce 1870 doplněn varhanami z dílny bratří Riegrů. Po odsunu původního německého obyvatelstva v letech 1947 byla obec dosídlena občany české a slovenské národnosti a kostel se stal majetkem obce.

Větrný mlýn

Na vrchu "Kukačka" (516 m.) u domu č.p. 344 technická památka - zbytek zděného válcového větrného mlýna holandského typu z 18. století (asi z roku 1736).

Kostel sv. Mikuláše

Farní kostel sv. Mikuláše byl postaven v roce 1730. Má monumentálně řešené průčelí a půdorysnou dispozici ve tvaru kříže.

Nynější kostel byl postaven za pomoci obce roku 1730 pozemkovou vrchností krnovským vévodou Lichtensteinem na místě původního, malého a sešlého dřevěného kostelíka. Důkazem podílu Lichtensteinů na stavbě byl jejich erb namalovaný nad hlavním vchodem, dnes zalíčený. Obec přispěla ke stavbě nutnými povozy a nádenickou prací, jak uvádí Inventarium § 1.

Podle vyprávění starých lidí musely být základy stavby vykopány velmi hluboko. Půdorys kostela má tvar protáhlého kříže, jehož ramena tvoří sakristie s oratoří na jižní a protilehlá kaple sv. Jana Nepomuckého, a komora na nářadí na severní straně.

Kostel je z masivního zdiva, celý klenutý, vysoký a světlý, asi 24 m dlouhý. Hlavní věž stojí nad hlavním vchodem a celá je postavena z kamene. Nad křížením kostela je sanktusová věžička se zvonem, který je užíván pouze jako mešní a umíráček. Důvodem tohoto opatření bylo velké vyrušování při bohoslužbě hlukem způsobeným nárazy provazu při vyzvánění na okraje otvoru v klenbě a tak bylo od vyzvánění při "Sanctus" upuštěno. Nyní tedy vyzvání ke mši svaté a jako umíráček.

(Připsaná poznámka: Od roku 1902 znovu zavedeno, aby i lidé pracující v polích mohli mít účast na bohoslužbě.)

Kostel má čtyři oltáře a stejně tolik portálů. Obraz na hlavním oltáři jako titulus ecclesiae představuje sv. Mikuláše, biskupa z Myrhy. Dřívější byl namalován al fresco na zadní stěnu presbytáře. Roku 1839 dala dobroditelka Johanna Blaschkeová namalovat obraz (olej na plátně) u malíře Müllera v Ober-Glogau za 200 zl. konv. měny. Nyní je tento obraz na oratoři nad sakristií, protože roku 1881

obstaral dobrodinec Dr. Julius Seidel, c.k. notář ve Vídni a lichnovský rodák, nový oltářní obraz sv. Mikuláše u malíře Alberta Adama z Velkého Valdštejna. Postava sv. Mikuláše je na něm však provedena velmi tvrdě.

Na krásném hlavním oltáři se zcela nahoře nachází také zasklený obraz Panny Marie z „Maria Hilf“. Na bočním oltáři vpravo býval dříve obraz „Obětování P. Marie“, na oltáři vlevo obraz sv. Josefa. Oba obrazy byly už zmíněným dobrodincem Dr. Juliem Seidelem nahrazeny novými: vpravo „P. Marie s Ježíškem“, vlevo „Sv. Josef s Ježíškem“, oba malované ve Vídni, zvláště poslední je opravdu umělecké dílo.

Také 14 obrazů Křížové cesty věnoval roku 1882 uvedený velký dobrodinec zdejšího kostela Dr. Julius Seidel, narozený 23.2.1830 v čp.289 v Lichnově, zemřelý ve Vídni 7.2.1895.

(Připsáno: Původní obrazy Křížové cesty, které jsou nyní uloženy na půdě kostela, obstaral jistý Johann Zeller, hospodář v Lichnově. Byly posvěceny 10. listopadu 1771 dp. Eduardem Nikischem, provinciálem františkánů v Hlubčicích.)

Slavnostně posvětil tuto Křížovou cestu 14. září 1882 vldp. Pius Bock, uvolněný kněz saské provincie. Vedle kostela mezi vchodem do sakristie a bočním vchodem je umístěn jednoduchý misijní kříž, který při ukončení sv.misie slavnostně posvětil 15. dubna 1861 redemptorista P. Matthaeus Wallezek. U opačné strany kostela prakticky naproti zmíněného kříže je další misijní kříž, postavený při poslední misií za současného faráře Aloise Pohlnera nákladem jistého Josefa Philippa, sedláka z čp.162 v Lichnově.

Tato sv.misie proběhla od 30. prosince 1899 do 7. ledna 1900 včetně pod vedením tří kněží redemptoristů ze svitavského řádového konventu, P. Jakoba Wiesera, Josefa Schwaigera a Johanna Oberdorfera. Ke svátosti pokání a k oltáři při ní přistoupilo 1187 osob. 182 lidí se stalo členy „Spolku Nejsvětější Svátosti pro krášlení chudých kostelů“.

Naproti sakristii, která je na jižní straně, je kaple sv. Jana s oltářem. Oltářní obraz sv. Jana Nepomuckého dal namalovat ve Vídni dómský probošt v Bratislavě Johann Beutel, lichnovský rodák. Na velké věži visí dva zvony, z nichž větší váží přibližně 8 vídeňských centů nebo 4,5 q. Má nápis: O Rex gloriae, veni cum pace, jehož chronogram MCCLXXVII udává letopočet 1272. Tento nápis se nachází i na jiných zvonech v různých místech, zvláště v těch, která existovala před tureckými válkami. Vide „Kirchliche Kunst“ VI Nro6, str.46.

Pokud jde o záznamy o opravách kostela, může pisatel této kroniky začít teprve adaptacemi, které byly v Lichnově prováděny až v jeho době: půda kostela pod presbytářem a sakristií byla začátkem devadesátých let odvodněna vývodem od středu presbytáře přes sakristii a skrze kostelní zeď a zeď hřbitova až do kanálu u cesty. Vývod dala vykopat obec.

Podle náhodně nalezeného záznamu faráře Schittenhelma bylo zapláceno malíři Alberdu Adamovi z Horního Gruntu (u Cukmantlu, Zlatých Hor) 56 zl. rak. měny za různé přemalby a zlacení.

Za faráře Ignaze Grosse byla ze sbírek zakoupena roku 1887 socha P. Marie Lurdské u sochaře Stufflesera v Gröden v Tyrolích za 132 zl.

Za dovoz 7 zl., za jeskyni stoláři 39 zl., zámečníkovi 4 zl., malíři 25 zl. Roku 1886 za renovaci postního obrazu a obrazu sv. Jana Nepomuckého malíři Adamovi 65 zl., téhož roku 1886 restauroval malíř Adam také hlavní oltář za 175 zl. Také obstaral další lichnovský rodák, státní physicus ve Vídni MUDr.

Gregor Schmid, u hodináře Rezka v Neuhausu v Čechách nové věžní hodiny. Staré byly opraveny bruntálským hodinářem Schneiderem a umístěny na věž požární zbrojnice v horní vsi.

Roku 1898 byly na obecní náklady „otočeny“ dvoje velké kostelní dveře. Jak hlavní vchod, tak tzv. nouzový východ se doposud otevíraly dovnitř kostela a v případě neštěstí hrozily zablokováním. Stolář Karl Reichel a zámečník Johann Sauer je přestavěli tak, aby se otevíraly ven. Náklady činily asi 50 zl. Současně dal farář z kostelních peněz a příspěvků dobrodinců podobně upravit vnitřní dveře hlavního vchodu tak, aby se daly otevírat dovnitř i ven (tzv. létací dveře), opatřit je barevným prosklením a nově nalakovat. Stejně dal zároveň upravit dveře ze sakristie a kaple sv. Jana, aby se daly otevřít pouze ven.

Dále byla celá spodní plocha dolního kůru, zatím jen z holých prken, bíle natřena a přední strany 1. a 3. kůru hnědě nalakovány stejně jako popředí obou bočních kůrů. Také byly natřeny oltářní stupně všech čtyř oltářů, přední lavice a dvě lavice u sakristie nově nalakovány, sedadla lavic opravena. Vstup na kůr nad kaplí sv. Jana byl uzavřen železnou mříží, protože tam kluci během bohoslužeb tropívali hlasitou neplechu. Náklady těchto oprav dosáhly asi 70 zl.

V letech 1900 a 1901 byl obnoven nátěr presbytáře a oltářů, položena nová podlaha v sakristii, vsazeny dveře ke komoře na uhlí a proraženo do ní okno, vsazena dvě zcela nová okna na horní straně („mit Wetterseite“ - s větráčkami?), sakristie a svatojanská kaple vybíleny, zasazeny dveře u vstupu na půdu kostela, železné traversy do klenby pod zvony a sněhové zábrany na kostelní střeše nad vchodem do sakristie - vše asi za 360 zl.

Farář dal už dříve zhotovit novou zповědnici do svatojanské kaple a starou přenést do sakristie, také dal dvakrát opravit měchy varhan.

Roku 1902 byl velký zvon zavěšen úplně znovu, protože oba železné čepy, na nichž visel, byly prorezavělé skoro do poloviny, a ložisko, v němž se pohybovaly, plné napadaného písku.

Dodatek:

Nařízením Nejdůstojnější knížecí arcibiskupské konsistoře v Olomouci ze dne 4. prosince 1915 čj. 16121 byl malý sanktusový zvonek 14. prosince 1915 zástupci Severního dráhy v Opavě odvezen pro vlasteneckou válečnou sbírku ve Vídni, I. okres, Stubenring. Zvon vážil 48 kg, jeho průměr byl 43 cm. Na jedné straně byl ozdoben reliéfem Královny nebes s Ježíškem v náručí, na druhé straně reliéfem sv. Jana Nepomuckého. Na věnci nesl nápis: S. Maria et St. Joannes Nepomuceni ora pro nobis. Na dolním okraji stálo: Hat gegossen Wolfgangus Straub in Olmütz 1797.

Potom co mnoho let zvěstoval věřícím zázrak Proměnění na oltáři a s tolika farníky se rozloučil, musel být nyní přetvořen ve smrtonosnou zbraň a v této strašlivé válce sloužit jako hrozná zbraň proti našim mnohým nepřátelům. Kéž by v tomto novém určení napomohl brzkému slavnému míru!

22. srpna 1916 přijel poručík se čtyřmi vojáky a podle příkazu c. k. vojenského velitelství v Krakově z 1.8.1916 Nro271 odebral pro válečné účely největší zvon farního kostela. Tento zvon měl velmi pěkný hlas. Jeho průměr byl 93 cm, výška 70 cm. Nebyl opatřen žádným obrazem, pouze nápisem: „O rex gloriae veni cum pace“ a pravděpodobně byl velmi starý. Kde a kterým mistrem byl odlit, nebylo vyznačeno. Byl rozbit přímo ve zvonové komoře věže. Bylo velmi bolestné naslouchat temným úderům, asi za půl hodiny byl zvon na kusy. Jak dlouho však bude nutno shromažďovat a spořit, aby mohl být opatřen nový, stejně krásný zvon? Váha jeho kusů (několik kousků je schováno na památku v kostelní truhle) činila 436 kg. Kostel dostal náhradou od c. k. armádního stavebního oddělení vojenského velitelství v Krakově 4 K za jeden kilogram, celkem 1744 K, které byly uloženy v krnovské spořitelně. Protokol o odebrání zvonu je uložen v kostelní truhle.

